

1. Η ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός, και υπήγγε να κάμη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού» Αποκάλυψη 12/ιβ' 17.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιεζ. 28/κη' 1,2, 11-17, Γέν. 3/γ' 1-7, Αποκ. 12/ιβ' 1-17, Ρωμ. 8/η' 31-39, Αποκ. 14/ιδ' 12.

Η Υπερκόσμια Διαμάχη, γνωστή ως «η Μεγάλη Διαμάχη» είναι η Βιβλική κοσμοθεωρία. Αποτελεί το ιστορικό υπόβαθρο όπου τα γεγονότα του κόσμου μας, και όλου του σύμπαντος, εξελίσσονται. Η αμαρτία, η θλίψη, ο θάνατος, η έγερση και η πτώση των εθνών, η διάδοση του Ευαγγελίου, τα σημεία των καιρών – διαδραματίζονται όλα στα πλαίσια της Μεγάλης Διαμάχης.

Αυτή την εβδομάδα θα δούμε κάποια σημαντικά μέρη όπου η διαμάχη έλαβε χώρα, ξεκινώντας μυστηριωδώς, στην καρδιά ενός τέλει οντος, του Εωσφόρου, ο οποίος μετέφερε την επανάσταση στη γη μέσω της πτώσης των δύο επίσης τέλειων δημιουργημάτων, του Αδάμ και της Εύας. Από αυτά τα δύο «καίρια σημεία», την πτώση του Εωσφόρου και των πρωτόπλαστων, ξεκίνησε η Μεγάλη Διαμάχη η οποία μαινεται μέχρι και σήμερα. Ο καθένας από εμάς έχει μέρος σ' αυτήν τη Μεγάλη Διαμάχη.

Τα καλά νέα είναι ότι η Μεγάλη Διαμάχη μία μέρα θα τελειώσει με την ολοκληρωτική νίκη του Χριστού επί του Σατανά. Και τα ακόμη καλύτερα νέα είναι ότι λόγω της τέλει θυσίας του Ιησού στον σταυρό, μπορούμε και εμείς να έχουμε μέρος σ' αυτήν τη νίκη. Γι' αυτό ο Θεός μάς καλεί να είμαστε πιστοί και υπάκουοι καθώς περιμένουμε όλα όσα μας υποσχέθηκε ο Ιησούς, του Οποίου η επιστροφή είναι βέβαιη.

Κυριακή 1 Απριλίου

Η ΠΤΩΣΗ ΕΝΟΣ ΤΕΛΕΙΟΥ ΟΝΤΟΣ

Εφόσον η Μεγάλη Διαμάχη αποτελεί το υπόβαθρο της Βιβλικής κοσμοθεωρίας, γεννιούνται διάφορα ερωτήματα. Και ένα σημαντικό είναι, *Πώς ξεκίνησαν όλα αυτά; Δεδομένου ότι Δημιουργός του σύμπαντος είναι ο Θεός της αγάπης, είναι φυσικό να υποθέσουμε ότι το κακό, η βία και η σύγκρουση δεν υπήρχαν στη δημιουργία από την αρχή. Η διαμάχη θα πρέπει να ξεκίνησε αργότερα και δεν ήταν απαραίτητα αποτέλεσμα της αρχικής δημιουργίας. Είναι γεγονός ότι η διαμάχη είναι αληθινή και ότι όλοι εμπλεκόμαστε σ' αυτήν. Διαβάστε Ιεζ. 28/κη' 1,2, 11-17 και Ησ. 14/ιδ' 12-14. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για την πτώση του Εωσφόρου και την εμφάνιση του κακού;*

.....
Ο Εωσφόρος ήταν ένα τέλειο δημιούργημα που ζούσε στον ουρανό. Πώς μπόρεσε η ανομία να γεννηθεί μέσα του και ιδιαίτερα εάν λάβουμε υπόψη το περιβάλλον στο οποίο βρισκόταν; Αυτό είναι κάτι που δεν γνωρίζουμε. Πιθανόν αυτός να είναι και ένας λόγος για τον οποίο η Αγία Γραφή μιλάει για το «μυστήριο της ανομίας» (Β' Θεσ. 2/β' 7). Πέρα από την ελευθερία της βούλησης που ο Θεός έδωσε σε όλα τα νοήμονα δημιουργήματά Του, δεν μπορούμε να έχουμε άλλη εξήγηση για την πτώση του Εωσφόρου. Όπως η Ε. Χουάιτ αναφέρει, «Δεν είναι δυνατόν να εξηγηθεί η προέλευση της αμαρτίας κατά τρόπο που να δικαιολογεί την ύπαρξή της... Η αμαρτία είναι παρείσακτη και καμία δικαιολογία δεν μπορεί να βρεθεί για την εμφάνισή της. Είναι μυστηριώδης, ασύλληπτη. Να τη δικαιολογεί κανείς είναι σαν να την υποστηρίζει. Αν μπορούσε να βρεθεί αιτία ή να παρουσιασθεί λόγος που να δικαιολογεί την ύπαρξή της, τότε θα έπαυε να είναι αμαρτία.» Τ.Π.Σ. σ. 587,588.

Εάν αντικαταστήσουμε την λέξη αμαρτία με την λέξη κακό, θα δούμε πως ταιριάζει απόλυτα στην δήλωση αυτή: *Δεν είναι δυνατόν να εξηγηθεί η προέλευση του κακού κατά τρόπο που να δικαιολογεί την ύπαρξή του. Το κακό είναι παρείσακτο και καμία δικαιολογία δεν μπορεί να βρεθεί για την εμφάνισή του. Είναι μυστηριώδες, ασύλληπτο. Να το δικαιολογεί κανείς είναι σαν να το υποστηρίζει. Αν μπορούσε να βρεθεί αιτία ή να παρουσιασθεί λόγος που να δικαιολογεί την ύπαρξή του, τότε θα έπαυε να είναι κακό.*

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τις προσωπικές σας εμπειρίες όσον αφορά την ελευθερία της βούλησης. Γιατί με προσευχή και ιδιαίτερη προσοχή να κάνουμε χρήση αυτού του προνομίου που έχουμε;

Δευτέρα 2 Απριλίου

ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΓΝΩΣΗ

Παρότι δεν μπορούμε να εξηγήσουμε το γιατί ξεκίνησε το κακό (εφόσον δεν υπάρχει καμία δικαιολογία γι' αυτό), στην Αγία Γραφή διαβάζουμε ότι ξεκίνησε στην καρδιά του Εωσφόρου, στον ουρανό. Πέρα από τις συναρπαστικές αποκαλύψεις που έχουμε από τα γραπτά της Ε. Χουάιτ (διαβάστε για παράδειγμα το κεφάλαιο η Προέλευση του Κακού στην Τ.Π.Σ), η Αγία Γραφή δεν μας δίνει πολλές πληροφορίες για το τι συνέβη στον ουρανό. Απεναντίας, δίνει περισσότερες πληροφορίες για το πώς ξεκίνησε το κακό στη γη.

Διαβάστε Γέν. 3/γ' 1-7. Πού βλέπουμε την ενοχή του Αδάμ και της Εύας γι' αυτό που είχαν κάνει;

.....
.....
.....
.....
.....

Το θλιβερό είναι ότι η Εύα ήξερε τι τους είχε πει ο Θεός. Επανέλαβε μάλιστα τα λόγια Του: «Είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε» (Γέν. 3/γ' 3). Ήξερε πολύ καλά πως η κατανάλωση του καρπού θα έφερνε τον θάνατο. Ο Σατανάς, ανοικτά και απροκάλυπτα, αντέκρουσε αυτά τα λόγια. «Και είπεν ο όφις προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει» (εδ. 4). Πόσο ποιο έντονη να ήταν η αντίθεση; Αν και αρχικά την πλησίασε με διακριτικότητα, μόλις κέρδισε την προσοχή της και είδε ότι δεν αντιστάθηκε, αμφισβήτησε ανοικτά την εντολή του Κυρίου. Και το τραγικό είναι ότι η Εύα δεν ενήργησε εν αγνοία της. Δεν μπορούσε να πει, Δεν το γνώριζα. Γνώριζε. Και παρότι γνώριζε, έκανε λάθος. Ακόμη και στο τέλειο περιβάλλον του Κήπου της Εδέμ, η γνώση από μόνη της δεν επαρκούσε για να κρατήσει την Εύα (και τον Αδάμ) μακριά από την αμαρτία. Ας μην εξαπατόμαστε. Η γνώση από μόνη της δεν επαρκεί για να μας σώσει. Πράγματι, πρέπει να γνωρίζουμε τι μας λέει ο Λόγος του Θεού. Αλλά μαζί με τη γνώση χρειαζόμαστε επίσης και την υποταγή που θα μας οδηγήσει στην υπακοή.

ΣΚΕΨΗ: Ο Θεός είπε κάτι, και ο Σατανάς κάτι άλλο. Παρά την γνώση που είχαν οι πρωτόπλαστοι επέλεξαν να ακούσουν τον Σατανά. Τι μπορούμε να κάνουμε για να μην επαναλάβουμε το ίδιο λάθος;

Τρίτη 3 Απριλίου

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΗ

Η πτώση των πρωτοπλάστων έφερε στον κόσμο την αμαρτία, το κακό και τον θάνατο. Μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες ως προς τις άμεσες αιτίες ή την μερίδα ευθύνης, κανείς όμως δεν μπορεί να αρνηθεί ότι η βία, το κακό και οι συγκρούσεις επηρεάζουν όλους μας.

Μιλάμε για μία Υπερκόσμια Διαμάχη που όπως και αν προήλθε, διαδραματίζεται εδώ στη γη. Από την Πτώση στην Εδέμ μέχρι και τα έσχατα γεγονότα που οδηγούν στη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού, η Αγία Γραφή δείχνει τη Μεγάλη Διαμάχη. Κι εμείς ζούμε εν μέσω αυτής. Ο Λόγος του Θεού μάς εξηγεί τι συμβαίνει, τι υπάρχει πίσω από αυτήν, και πώς πρόκειται να τελειώσει.

Διαβάστε Αποκ. 12/ιβ' 1-17. Ποιες μάχες απεικονίζονται σ' αυτό το κεφάλαιο που εκδηλώνονται τόσο στον ουρανό όσο και στη γη;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Βλέπουμε μία μάχη στον ουρανό, και πολλές στη γη. Η πρώτη μάχη είναι ανάμεσα στον δράκο (τον Σατανά Αποκ. 12/ιβ' 7-9) και τον Μιχαήλ (Εβραϊκή σημασία του ονόματος: Εκείνος που είναι Όμοιος του Θεού). Ο επαναστάτης Εωσφόρος, γνωστός και ως Σατανάς (Αντίδικος), ο οποίος είναι δημιουργήμα, πολεμάει ενάντια στον αιώνιο Δημιουργό τον Ιησού (Εβρ. 1/α' 1,2, Ιωάν. 1/α' 1-4). Ο Εωσφόρος επαναστάτησε στον Δημιουργό Του. Και η επανάσταση αυτή εκδηλώθηκε και στην επίθεσή του στην δημιουργία.

Μετά την ήττα του στον ουρανό, ο Σατανάς προσπάθησε να πολεμήσει τον Χριστό στη γη, αμέσως μετά τη γέννησή Του (Αποκ. 12/ιβ' 4). Αφού απέτυχε και σ' αυτήν τη μάχη, καθώς και στις μάχες που δόθηκαν στην έρημο και στον Σταυρό, ο Σατανάς ξεκίνησε πόλεμο ενάντια στον λαό του Χριστού. Αυτός ο πόλεμος είναι εμφανής στην Χριστιανική ιστορία (Αποκ. 12/ιβ' 6, 14-16) και θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος (Αποκ. 12/ιβ' 17), μέχρι την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού όπου για μία ακόμη φορά ο Σατανάς θα ηττηθεί.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Αποκ. 12/ιβ' 10-12. Τι ελπίδα βρίσκουμε σ' αυτά τα εδάφια σχετικά με την διαμάχη και τις μάχες που συναντάμε σε άλλα σημεία;

Τετάρτη 4 Απριλίου

ΜΑΖΙ ΣΑΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ, ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Στο βιβλίο της Αποκάλυψης προλέγεται ο διωγμός του λαού του Θεού κατά τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ιστορίας. Οι 1.260 προφητικές ημέρες της Αποκ. 12/ιβ' 6 (και εδ. 14) δείχνουν τα 1.260 χρόνια διωγμού της εκκλησίας.

«Οι διωγμοί αυτοί χρονολογούνται με τον αυτοκράτορα Νέρωνα, από την εποχή του μαρτυρικού θανάτου του αποστόλου Παύλου, και συνεχίσθηκαν στους κατοπινούς αιώνες με την ίδια πάνω-κάτω αγριότητα. Οι Χριστιανοί κατηγορήθηκαν άδικα για τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα και θεωρήθηκαν υπαίτιοι τρομερών θεομηνιών, όπως οι λιμοί, οι επιδημίες και οι σεισμοί. Καθώς είχαν καταντήσει αντικείμενα του γενικού μίσους και της υποψίας, δεν έλλειπαν οι καλοθελητές πληροφοριοδότες που καιροφυλακτούσαν να προδώσουν τους αθώους χάρη εξευελιστικού κέρδους. Καταδικάστηκαν σαν αντιδραστικοί κατά της πολιτείας, σας εχθροί της θρησκείας, σαν αποβράσματα της κοινωνίας. Πλήθη αμέτρητα πετάχτηκαν βορά στα άγρια θηρία ή κάηκαν ζωντανοί μέσα στα αμφιθέατρα.»
Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 41.

Την ίδια στιγμή, η γυναίκα (η εκκλησία), η οποία απεικονίζεται με δύο φτερά όπως του αετού, διαφεύγει στην έρημο (Αποκ. 12/ιβ' 6). Έτσι δίνεται η εικόνα ότι πέταξε εκεί όπου θα μπορούσε να βρει βοήθεια. Βρήκε καταφύγιο στην έρημο, εκεί όπου ο όφις, ή αλλιώς ο Σατανάς, δεν μπορούσε να την φτάσει (Αποκ. 12/ιβ' 14). Ο Θεός ανέκαθεν διατηρούσε ένα πιστό υπόλοιπο, ακόμη και κατά τη διάρκεια των μεγάλων διωγμών, και το ίδιο θα κάνει και στον έσχατο καιρό.

Για τις έσχατες ημέρες ο Χριστός είπε στον λαό Του: «Ίδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28/κη' 20). Πώς κατανοούμε αυτή την υπέροχη υπόσχεση, ακόμη και με τον μαρτυρικό θάνατο πολλών ακολούθων Του; (δείτε Ρωμ. 8/η' 31-39 και Ματθ. 10/ι' 28).

.....
Τίποτε – ούτε διωγμοί, ούτε λιμοί ή ο θάνατος – δεν μπορούν να μας χωρίσουν από την αγάπη του Θεού. Η παρουσία του Χριστού μαζί μας, τώρα ή στο τέλος, δεν σημαίνει ότι μας απαλλάσσει από τις θλίψεις, τον πόνο, τις δοκιμασίες, τον θάνατο. Δεν μας έχει δοθεί καμία τέτοια υπόσχεση γι' αυτήν τη ζωή. Σημαίνει, ότι μέσω του Ιησού και των όσων έχει κάνει για εμάς, μπορούμε να ζήσουμε με την υπόσχεση και την ελπίδα ότι ο Θεός θα είναι μαζί μας στις δοκιμασίες, και ότι θα μας χαρίσει αιώνια ζωή στη Νέα Γη και στους

νέους Ουρανοί. Και εμείς, όπως ο Παύλος, μπορούμε να έχουμε την ελπίδα και την βεβαιότητα ότι, «του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούν την επιφάνειαν αυτού» (Β' Τιμ. 4/δ' 8). Εμείς που επιθυμούμε την παρουσία Του μπορούμε να επικαλεστούμε αυτήν την ελπίδα και την υπόσχεση.

Πέμπτη 5 Απριλίου

Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Η ονομασία μας, Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, αντιπροσωπεύει πολλά από τα πιστεύω μας. Η Έβδομη Ημέρα έχει να κάνει με το Σάββατο, και δεν δείχνει απλώς το πιστεύω μας σε αυτήν την εντολή, αλλά είναι επακόλουθος της πίστη μας και στις δέκα. Ο όρος Αντβεντιστές έχει να κάνει με το πιστεύω μας στην δεύτερη έλευση του Ιησού, μία αλήθεια που υπάρχει λόγω της εξιλεωτικής θυσίας του Χριστού κατά την πρώτη έλευσή Του. Επομένως, η ονομασία μας δείχνει δύο σημαντικά και αλληλένδετα στοιχεία της παρούσας αλήθειας: τον νόμο και το ευαγγέλιο.

Πώς φαίνεται ο συσχετισμός μεταξύ του νόμου και του ευαγγελίου σ' αυτά τα εδάφια;

Ιερ. 44/μδ' 23.....

Ρωμ. 3/γ' 20-26.....

Ρωμ. 7/ζ' 7.....

Το ευαγγέλιο είναι τα καλά νέα ότι αν και αμαρτωλοί και παραβάτες του νόμου του Θεού, μπορούμε μέσω της πίστης του τι έκανε ο Χριστός για εμάς στον Σταυρό, να λάβουμε συγχώρηση για τις αμαρτίες μας και για την παραβίαση του νόμου Του. Επίσης, μας δίνεται η δύναμη να τηρήσουμε τον νόμο. Δεν πρέπει λοιπόν να μας εκπλήσσει το ότι κατά τις έσχατες ημέρες, καθώς η Μεγάλη Διαμάχη θα είναι ιδιαίτερα έντονη, τα παιδιά του Θεού παρουσιάζονται με έναν συγκεκριμένο τρόπο.

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 12. Πώς φαίνεται σ' αυτό το εδάφιο ο συσχετισμός μεταξύ του νόμου και του ευαγγελίου;

.....
ΣΚΕΨΗ: Ως Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας που πιστεύουμε στην υπακοή στο νόμο του Θεού, πώς μπορούμε να δείξουμε στους άλλους ότι η υπακοή στον νόμο δεν είναι νομικισμός, αλλά φυσικό αποτέλεσμα της αγάπης μας προς τον Θεό, και της σωτηρίας μας; Πώς εδάφια όπως το Δευτ. 11/ια' 1 και Α' Ιωάν. 5/ε' 3 στηρίζουν αυτό το σημείο;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Αποκ. 12/ιβ' 9-12 και Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 1-12.

«Όσο διάστημα τα δημιουργημένα πλάσματα αναγνώριζαν την αφοσίωση της αγάπης, υπήρχε τέλεια αρμονία στο σύμπαν του Θεού. Με χαρά οι ουράνιες στρατιές εκπλήρωναν τις προθέσεις του Δημιουργού τους. Αγάλλονταν να αντανakλούν τη δόξα Του και να Του προσφέρουν τον αίνο τους. Ενώ η αγάπη των πλάσμάτων προς το Θεό ήταν ύψιστη, η αγάπη μεταξύ τους ήταν αγνή και αφίλαυτη. Κανένας παράφρονος ήχος δεν τάραζε την ουράνια αρμονία. Αλλά κάποια αλλαγή επήλθε στην κατάσταση αυτή της ευδαιμονίας. Υπήρχε κάποιος ο οποίος παραποίησε την ελευθερία που ο Θεός είχε χορηγήσει στα πλάσματά Του. Η αμαρτία άρχισε με εκείνον ο οποίος είχε τιμηθεί περισσότερο μετά το Χριστό από το Θεό και κατείχε τη μεγαλύτερη δύναμη και δόξα μεταξύ των κατοίκων του ουρανού.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 2,3.

Προσέξτε τα λόγια της Ε. Χουάιτ, «την αφοσίωση της αγάπης». Αυτή η δυνατή φράση, γεμάτη νόημα, δείχνει ότι η αγάπη οδηγεί στην αφοσίωση, στην πιστότητα. Ο/η σύζυγος που αγαπάει το ταίρι του/της θα εκδηλώσει αυτήν την αγάπη μέσα από την αφοσίωση του/της. Αυτό συμβαίνει με τις υπάρξεις στον ουρανό και έτσι πρέπει να είναι η σχέση μας με τον Θεό.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Τι Βιβλικές ενδείξεις έχουμε που δείχνουν ότι ο Σατανάς είναι υπαρκτός, και έχει ρόλο στη Μεγάλη Διαμάχη; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να κατανοήσουν ότι ο Σατανάς είναι πρόσωπο και όχι απλώς ένα σύμβολο του κακού στην ανθρώπινη καρδιά;
2. Ως Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας έχουμε ευλογηθεί με ιδιαίτερη γνώση στη Βιβλική αλήθεια. Όσο υπέροχο κι αν είναι αυτό, γιατί αυτή η γνώση δεν επαρκεί για να μας σώσει; Τι περισσότερο χρειαζόμαστε;
3. Πώς έχετε βιώσει την παρουσία του Ιησού στη ζωή σας; Πώς οι εμπειρίες σας μπορούν να σας βοηθήσουν στις όποιες δοκιμασίες πρόκειται να αντιμετωπίσετε;
4. Μιλήστε για την «αφοσίωση της αγάπης». Πώς μπορεί αυτή η ιδέα να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε καλύτερα τη σχέση μεταξύ νόμου και χάρης, και μεταξύ πίστης και υπακοής; Τι μας διδάσκει για την ελευθερία που υπάρχει στην αγάπη; Πώς μπορούμε να εκδηλώσουμε την αφοσίωση της αγάπης;